

ברצונך שבביתך החדש יהיו אורים ושמה לך מאוד לקרוא צרור-עצות זה, מעקרת-משומשת — אולם בעלת נסיון ויידע עשיר

לאנך בעל טרי

סוף-סוף — כל התורה כולה: איך לנדנד לבעל ב' יעילות, איך לנצח בוויכוחים, איך להתגבר על ההגיון הגברי. וכאשר כל השיטות האלה נכשלות אף הן — איך לצאת בכליזאת מן המאבק כשידך נגד העליונה.

מכוננים טוב, ותשתלטי עליו עם הזמן. לפחות על הפרק המלמד לעשות חביתה. נושא חשוב אחר הוא: איך תחסכי לבעלך כסף. זה יעשה אותך פופולארית בעיניו. בעלים מבינים הרבה מאוד בפניאנסים. אך מעט מאוד בכסף. למשל, הם מצפים ממך שקודם יהיה לך כסף ביד, לפני שתבזבזי אותו. זוהי כמובן גישה מיושנת וחסרת הצדקה. בשביל מה יש אשראי בעולם? מה היה קורה אם כולם היו קונים רק כשיש להם כסף? הלא כל הבוגים היו פושטים את הרגל. אלפי פקידים היו מחוסרי-עבודה. ה' אם את רוצה לקחת על כתפייך אחריות כה כבדה? ודאי שלא. משום כך, רצוי להשיג תמש באשראי. רצוי? הו' בה ממש. אבל, כשאת כבר קיונה, חשוב לקנות בהר דמנות. כאן המקום להסו'ר לבעלך כסף. למשל, אם תיכוננת לקנות מעיל חדש ב' חורף הבא, אבל פתאום את רואה בחנות מציאה לא-נורמלית בחצי מחיר — נצלי את החיסכון הזה. בהודמנויות כאלו, לא כדאי' גם להתייעץ עם הבעל. זה יכול לגרום רק סיבוכים. אם תצלצלי אליו באמצע היום למשרד ותשאלי לדעתו, הוא מסוגל לשאול אותך פתאום מה קרה למעיל הישן שלך.

ריים הוא חוטף משהו קל במיונון, במקום עבודתו. אבל כשהוא בא בסוף היום ה' ביתה, הוא מגיע רעב — ואז זה לא יועיל לך לצחקק בחינניות שאת לא יודעת אפילו להרתיע קפה. זה היה אולי נחמד לפני ה' חופה, אבל עכשיו את עלולה לשמוע מפיו את התשובה המוחצת, שגם את, היית יודעת להרתיע קפה, לא היתה נעשית מזה ארוחה. משום כך, רצוי שתתחילי להתעמק בספר-

בתי? של דודה שרה ודוד יהושע? רק הסלפונים כבר עלו לי יותר מהבובה. מה גם שלפעמים היא עדיין טועה, וקוראת מספר מימין לשמאל, כמו אותיות, ואז במקום את דוד אברשה היא היתה מקבלת את החברה המרכזית למגפי לבד ומטריות קרטון, והשמחה היתה רבה.

ביום השני של חנוכה, לאחר שחלק ניכר מביקורי-החג כבר הושלם, נראתה הסטיסי' טיקה ורודה למדי. כבר בערב-החג אספנו

החנוכה האלו

למעלה מחצי בובה. ברגע מסויים כמעט ו' אירע אטון נוראי. היה זה כשסבתה פניה רצתה לתת לדנה עשרים לירות. «סבתא, מה איתך!» נבהלה הקסנה. «אני צריכה לאסוף את זה מ'כ' ל'ס. אם אני אקח ממך כל-כך הרבה, לא יהיה לאחרים כבר מקום לתת לי. רק חמישים לירות אני צריכה לאסוף.» הסבתה הבינה, לקחה בחזרה 15, והמני' ביח ממשכה. כשהדלקנו נר שלישי, כבר ישבה איתנו גם הבובה. בחיי שהיא יפהפיה.

איך להתגבר על הפרד

ושא חשוב אחר שאת חייבת להכיר: כיצד לשנות את דעתו. כפי שכל אשה שיצאה מתחת לחופה יודעת, היא נשואה לגבר בעל דעה מגובשת מאוד. עקשן כמו פרד, בשפה פשוטה. אבל זו עדיין אינה סיבה לקבל את-מיל' תו כלשוונה. נסי תמיד לשנות את דעתו. ב' רוב המיקרים תצליחי. סתם לחזור ולבקש משהו שוב ושוב — אין טעם. אם תבקשי רק פעמיים, את כבר נודניק, בהתאם להגדרתו.

נסי, במקום זאת, למתוח אותו, להשי' תמש בהומור, בחנופה, הכל בהתאם למה שמספיע עלי'ו. תוך זמן קצר, הדעי בדיוק מה מספיע עליו. יש אפילו בעלים, עדיין בימינו, שמושפעים מדמעות. היית מאמינה? וכמובן, את בטח מכירה איזה טריק או שניים מקוריים משלך. במלחמת-הקיום האכזרית, הכל מותר. אבל — קורה בכל זאת שתיכשלי. לפעמים. הפרד ימשיך לדיות פרד.

במיקרה זה, תגובתך הנבונה, השקולה, הבורגית, צריכה להיות כזו: עליך להכיר בכך שדרשת יותר מדי, שלא ראת את הצד שלו של הבעייה, שזה לא היה כל כך חשוב בין כה, ושאיכזבות רק מעשי' רות את נסיונו של האדם. או שאת יכולה להגיב כמו כל בת-אנוש נורמאלית וחלשה. לשרוף לו את הציפס, לנקות את שולחן-הכתיבה שלו, או להתחיל לדבר כשהוא קורא עיתון.

איך לנצח בוויכוח? חשוב מאוד. ויכוחים הם אחד התענוגות הגדולים של הנישואין. ככלל, עליך לדעת שכבר מרגע רא' שון יש לך יתרון על בעלך: הגבר, בוויכוח, משתמש בהגיונו. בתור אשה, לא חלה עליך מגבלה חמורה זו. הגבר יתקדם נקודה אחרי נקודה, בסדר הגיוני. את רשאית, רקוד על כל החתונות בבתי אחת, להתקדם ולחזור אחורנית ברצונך, ואפילו להכניס לויכוח נושאים שלא שיי' כיום לעניין, העיקר הוא כך שלא תשכחי מרוב התלהבות את הנקודה השנייה במחלוקת, כדי שהמחלוקת לא תישכח.

איך לעזור לו בעבודתו

שה טובה משמשת כעזר כנגד בעלה בעבודתו. הדרך לכך פשוטה וקצרה: 1. בררי מהי בדיוק עבודתו. 2. אל תתחבי את אפך לזה. כל אשה אוהבת בעל מלאי-התחשבות. האמת היא שאין בעצם בעל שאינו מתחשב — יש רק אשה שהזניחה את הינוכו. אם לא קיבלת למשל מתנת יום-הולדת — האשמה רק בך. הדרך לתקן: נניח שלבעלך יש יום משוגע במשרד והוא עמוס עד מעל לראשו. סביר להניח שהוא עלול לשכוח שהיום יום הולדתך. תזכורי עדינה תעזור לו במקרה זה. משהו בנוסח: יקרי, היום יש לי יום-הולדת.

אם הוא רגוע ושלו, אפשר להשתמש בנוסח, כיצד נחגוג את יום החמישי הבא? הוא ייכנס להלם קצר, מחשש שמא תגלי שאינו זוכר בכלל מה קורה ביום החמישי הבא. אחרי זה, עד אותו יום הוא כבר לא ישכח, תהיי בטוחה.

תוכנית דבילית ברדיו

אין כמעט בעל שאין לו כמה מנהגים מגונים. ורק לבעל. לאשה אף פעם. אל תנסי לעקור אותם משורש. זה רק יגרום לך קמטים בטרם עת. אם הוא מתעקש להשתמש במשחת-שיניים שאת לא סובלת אל תילחמי בו ובה — קני לעצמך אחרת. אם הוא אוהב דווקא מיכרחה להקשיב. אם הוא מתעקש לשים מלח בכל מנה לפני שהוא בכלל טעם ממנה — מה איכפת לך? שישבול. מאז קורה לך יום אחד — וזה קורה, אוי כמה הרבה שזה קורה — שנדמה לך שהוא פתאום מלא רק ליקויים ומגרעות. זה הזמן להוליק נורת-אזהרה אדומה: עצרי ממנו — הפעם ברצינות. סתמי את הפה, רדי מנו — ונסי להיזכר למה בכלל נישאת לו. אני מקוה שתצליחי. ועצה אחרונה — את יודעת הרי מה שווייה של עצת-חינם. וכאשר יעצת-חינם זו מתייחסת לחייה-נשואים שלך — היא שווה עוד פחות.

